

DOBROGEA JUNĂ

* Voi da acuma, sărbători de un Stat, unde nu vor fi arbitri, ci numai legii, decizii și încreștere a Națiunii, dobrogene și ceho-române.

(Din Proclamația Domnitorului, de la 14 Noiembrie 1878).

ABONAMENTE:
Pe an . . . . . 12 Lei — Pe 6 luni . . . . . 6 Lei
Paturi proprii și invazionari . . . . . 8 Lei
— Anunțuri și reclame după invitație —

ORGAN AL INTERESELOR DOBROGENE

DIRECTOR-PROPRIETAR

CONSTANTIN N. SARRY

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
București, Str. Pătrău - Voda, 3
Manuverisările nu se însoțesc

Exportul cailor dobrogeni

La Ministerul de domenii, în urma unui raport al Prefecturii de Constanța, se studiază măsurile ce s'ar putea lua pentru oprirea exportului de cai dobrogeni.

In acel raport, după ce se amintește de cheltuielile făcute de Stat până acum, cu îmbunătățirea rasei cailor din provincie, se arată că producția acelor monte ar fi treenă în Bulgaria și se opinează la lărexia de măsuri pentru împiedicarea acestui export; iar Ministerul pare a fi convenit la această proibitione.

Niciodată mai simplu și mai ușor de căt a închide la un moment dat granițele pentru cai dobrogeni. Mă mir chiar, la cătătă nevoie de studii! Ar fi din potrivă, până la un punct și o măsură de prevedere. Guvernale noastre, care nu numai că nu împiedică, dar încurajează chiar, exportul cărniș de vacă și al peștelui,—pentru că să ajungem unde am ajuns, să plătim pe cea dintâi cu lei 1.40—1.60 kgr. și cu 1 leu 20 bani kgr. de caracudă, fără a mai vorbi de alte categorii de lux—par a fi găsit o soluție pentru eșterea în parte a traiului: ne-ăr indemniza să măncăm carne de cal!

Lăsând însă orice glumă de o parte, chestiunea se prezintă mai serioasă decât se crede. E exact că, Statul a făcut „sacrificii reale cu înființarea și întreținerea mai multor stațiuni de moșă, și cu organizarea de curse și expoziții în Dobrogea. Dacă însă prin acestea s'a urmărit îmbunătățirea rasei cavaline din provincie—că de o rezistență neobișnuită, prezintând numai o insuficiență de talie,—nu este mai puțin adevărat că s'a căutat să se producă și cai de remontă, cecace s'a și realizat într'o foarte bună parte.

Ce urmărează să se facă cu acești cai, dacă Statul continuă să-și procure, ca de regulă, cai de remontă de pe graniță,—și ce se va face mai ales, dacă se vor închide și granițele dinspre Bulgaria, care, singura, și să prețuiască produsele și să încurajeze în mod real pe crescătorii de cai din Dobrogea?

Să de ce Statul, care făcuse un fericit început acum 4—5 ani, a plecat din nou urechea la obișnuitele comisiile de remontă, cărora le conving mai bine geamășii din Ungaria și Rusia? Să de ce caii noștri preferați de Bulgari, nu ne plac nouă? Să oare într'un caz de război, când ni se vor închide toate granițele, de unde ne vom putea procură caii necesari?

Sunt întrebări acestea, la care nu încap răspunsuri convenabile. Să dacă Ministerul de domenii reflectă asupra chestiunii ridicăte de Prefectura de Constanța, nu-i rămâne de căt: său să lasă granița dinspre Bulgaria deschisă ca până acum, ori să îndrepte comisiile de remontă peste Dunăre.

Dobrogenii nu stiu nici să prepare, nici să măndrește conserve de carne de cal...

cost. N. Sarry

IN TREACAT

Un scurt și singur răspuns

Numărul cel mare al abonaților și cititorilor noștri, cum nu avem până acum nici o foie de provincie,—număr pe care îl constată bucurios în numărul său precedent—nu lăsa, se vede, să doarmă pe nevropatul nostru confrate „Dobrogea Nouă”.

Așaș, ca într-un acces de ierarie, dânsul ne înjură, în ultimul său număr, pe trei sferturi din bilanțul său „organ”. Să-și debine!

Pentru noi însă, scăldăbaiturile așteptă nu numai că ne lăsă indiferenți, dar mai mult, ne dovedesc, că suntem pe calea cea bună: Când adversarii te aprobă, să știi că ai greșit, și să-ți schimbi atitudinea,—a spus un om de stat Român,—și prin urmare nu de dragul unor imberbi ne vom schimba linia de conduită atât de apreciată astăzi, după o lună de opt ani, de toată lumea românească sănătoasă la cap.

N-am răvnit și nu vom răvnă la aplauzele clientelei „organului” naționalist. Să-și steargă mai întâi cu toții măsurile!

• Dobrogea Jună.

RETEVEIE

Săracul

D. Drăghici, avocat din Tulcea, publică în „Luptă” un interviu. Iată situația. Săracul! A ajuns să vorbească singur...

De cutie.

Organul oficiu al liberalilor din Tulcea, scor de sub condacarea nemorocă a surugiușului Nec Perju, nu mai publică articolele acestuia de către cea «Colecție de scriitorii».

A ajuns, cum să zice, amicul Nec Perju, să zice de cutie.

Dinții lui Pa-Să.

„Dobrogea Nouă” pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

Crestin pravoslavie

Lumea, res așa cum este, văzând că amicul noștru Ioan Roman, ca ori ce bun creștin, la sfârșit de Vînturi noastre—să de renunță la „Domnului”—făcea mărturii, a început să colportă că dăsal a băut, până dat în brânci.

Răută și mișcă!

Rezonabil

— De ce înșaseș d. Pariana, vecin crescător de viață, să spreasă exportul cailor, provocând astfel o depreciere însemnată a acestuia avut până acum?

— Ca liberal, care și-a făcut o rău de sine, să spreasă exportul cailor, să nu mai rămână cine să-l vorineze la apropiații săi.

Geanabet

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

Lumea, res așa cum este, văzând că amicul noștru Ioan Roman, ca ori ce bun creștin, la sfârșit de Vînturi noastre—să de renunță la „Domnului”—făcea mărturii, a început să colportă că dăsal a băut, până dat în brânci.

Răută și mișcă!

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să declar că, pacă ce nu propun, era o păce cu... dinți.

Rău recunoaște pomenirea confratelor, dacă cred că nu vom spica de dijii unui Pa. Stătescu carecă.

— Creștin pravoslavie

— Dobrogea Nouă—pînă să

ROLUL PREOTULUI

Care este chemarea preotului și cum trebuie să încrucișe el în biserică și societate, pentru a fi respectat

II

Am văzut până acum pe preot ca factor moral, acum să vedem cum trebuie să se purtă el ca factor social și economic pentru a și împlini chemarea sa. Il vom considera pe preot ca și pășăc acum ca un adevărat părinte al păstorilor săi, și în acest caz el este dator să se compă nu numai de trebuințele sufletești dar și de cele trupești ale acestora. Așadar il va interesa starea lor culturală, starea sănătății și starea gospodării lor. Imedii și acum va da ajutorul său pe lângă încercările pe care le face statul pentru luminarea poporului. Va vorbi acestora despre folosul culturii și al științei de carte; il va indemnă să-și dea copiii la școală, apoi și mai departe la învățarea unui meșteșug, explicând-le că este folosul cunoșterei unei mese și după nicioare: este brâja de aur. Va lăsa cuvântul în conferințele ce se țin cu acest scop și va indemnă pății auditorii să asculte sfaturile cele bune. În astfel de evenimente va vorbi și de îngrijirea sănătății arădând cum se poate cincea ferde orice boală și cum curățarea și cumpătarea ajută același să fie de folos. Apoi preotul are și mijlocul de a comunica cum sunt aduse la îndeplinire speciile sale; căci în vizitele pastorale pe care le face la începutul fiecărei luni, mergând cu botul să poată lăuda în vorbe de însurjare pe acel care l-au facut și în casă în perfectă ordine și curățenie, precum acsemenea poate să dojenescă părintele pe acel care sunt neadăposti și fără a îngrijii de locuința lor. Cine nu știe bunicii că sunt locuințe de oameni ale căror ferestre sunt prăpădute cu cuci și căpușute cu hârtie sau lipite cu coacă și care nu s-au deschis cu nimic. Acolo surul este stricat nefiind prietenit mai ales iarnă, acolo soarele nu intră și umeseala nu se sfârșește, întreprindând urmă prielele microbilor foarte periculoși ai difuzorilor boale. De aceea și nu ne mirăm de ce se văd stătări boale pe la ateliere noastre și de ce mortalitatea este săa de mare. El bine, cu drept cuvânt nimeni nu poate interveni în acsemenea cazuri mai ușor ca preotul. Medicul mai aviocează cu prilejul a cunoaște aceste locuințe neîngrijite, căci foarte rar sunt chemați; dar preotul tot deosebă le vede și nu trebuie să treacă cu vedereasupra acelora stări de lucru. Anume cinciși el este dator a comunicătorilor spore și a lăsa măsuri sanitare.

Dar mai ales în timpul de boale contagioase și dator sătării pe păstorii săi să se ferescă de contactul cu bolnavii, pentru a nu duce boala și în casă lor și a lăsa măsuri de desinfecțare. În fine de căte ori nu are preajma preotul să dă sfaturi bolnavilor, din cunoștințele sale medievale și este dator să o facă acesta sănd și trebuință, iar în cazuri mai periculoase să îndemne pe bolnav să chemă medic.

Acesta spuse ne mai rămâne să vorbi despre rolul preotului ca factor economic în societate. Acest punct din activitatea lui este foarte important. Cine din noi nu a observat cum din săfăcie se nasc multe deprinderi reale și cum intuierile sau lipsa de cultură se țin, pe urmele populației sălăsc. Ajutând la îndepărtarea sărăcii de lipsă a unui om, îl ajutăm și se scăpa și de retelele care o încasează.

Po urmăre bunei stări materiale vine și buna stare morală, culturală, fizică. Pentru aceasta foarte importantă este chemarea unui preot în mijlocul unei societăți sălăscă din cauza lipsiei. El se va gândi mai întâi de unde provine săracia. De multe ori aceasta se naște din nechivernisirea, din lene, din răspă-

— Ea, statuia română, figura de oasă, care se află la expoziție în sala artelor. Crijanovski îl privi drept în față cu privirea de frică. Covenco se uită la el cu ochii de nebun.

— O, tu nu știi nimic! Tu nu știi să te și de frumosă ea! Cât de tainică e privirea ei! Ce sămbet încântător străinătatea! Pe buzele ei voluntoase. Cât de fragede sunt obrajii ei și cât de străvechi sunt umărul, pieptul și brațele ei! Ce tristă desfătare este a o iubă pe care nu satisfacție mară și amintiri observându-se de la depărțirea cum privirea ei tremură de bucurie. Nu cunoșteme fericire mai mare ca aceea de a primi acasă și mare de frumusețe sau de a mă stinge de vîntul grăsuț ce îl încoraja talia subjură. Ea era o creație superioară nouă omului, creștă din inspirație; era o sănătate care avea o asemănare cu Dumnezeu, care există în noi. Cât am trăit, că am vorbit și că am simțit noi doar noi! Cât de patimă a fost!

În zile noastre, când m'au dus la spital, eu stăteam în față ei și simții că drăguțele mele să treacă ori ce margini. Îmi gândii judecata, că nu știa pe mine înțelești. Îmaginea moașta era sătăcătoare în căt îmi pierduse cumpătul. Măstăl meu se chinuțea răsfat de cetea de sechere, în căt slăbește îmi îngejhă de genunchi, în frig fantezice fermecătoare a fătuirii.

Potoca acestei iubiri nebune, să-lăseze să se extindă și să devină înțelești și să devină compătimos și își întâmpină cu minte mină și ochiuri și gopti: vino!

din boala, din nevoie rare ori din alte cauze. Preotul să și mediu în cel deosebit, va căuta să combată cauzele sănătății în diferență cauză. După ce va reuși să evite rădăcinile primejdiei, înălțând diferențele viții și obiceiuri, atunci starea materială a păstorilor, deoarece începe să se îndrepte. Dar și bine înțeles că preotul nu se va mărgini numai aici; el va merge mai departe cănd cănd care ar fi căile prin care o gospodărie să înfringă. Căt de ușoare și de sigur sunt aceste căi și mijloace! E vorba numai de cumpăt și de prietenie. La țară mai ales și nepus de condamnat obiceiul pătruns de curând de a pări indusă casnică și a cumpăra total de la târguri. Lăzările de imbrăcăminte și podobabile ce se facă în altădată în casă ale sătenilor, acum se cumpăra din târguri, de multe ori de pe la ovrei îngăzitări, astfel că se dau o mulțime de bani pe lucruri slabă, nepractică și chiar urât. Cine nu e de acord că împreștruirea ce se va veni de la orașă la sat sunt cu mult inferioare portului țărănesc din lăzări făcute în casă? Odă cu introducerea acestor lucruri aduse de la târgovetii a dispărut lucrarea în casă și țesăturilor de lână, de bumbac, de canepă și de in; a dispărut cultivarea plantelor textile, creșterea ciorilor, și creșterea viermilor de mătase, care aducănoase bune gospodăriilor săteni, dându-le nu numai imbrăcăminte necesă și podobabile, dar și un favor de căstig. Față cu această neobișnuită stare de lucruri se înțelege că preotul va interveni pentru îndepărtarea răului. El va străge stenile păstorilor căci ce le însemnă mijloace de căstig și mai ales ce folositoare sunt economiei astfel de ocupații, ca indusă cu plante textile, canepă și inul și mai ales creșterea găndacilor de mitase și procurarea mătăsiei din care se pot face șase de frumosă țesătură sau se pota vinde cu bună pret. Un alt mijloc de îmbunătățire a venitului din munca, este îngrădirea pământului de agricultură, cu guncioi de la vite, pe care mulți săteni au obiceiul să-i arunce pe la marginea satului prin șanțuri și să-i la foc. Se înțelege că preotul și a face atenție pe sătenii supăra faptul că pământul se însoțește și el prin munca, înțeomai ca un om să fie hrana și că are și el nevoia de un îngrijitor, care este guncioi. Va da el însoță pilda îngrădind pământul unde cultivă cereale sau legume. Prin multe locuri sătenii lasă nelincerit și pline de bălări și grădinile lor, pe când ei cumpără cu banii grei sarcinăturile necesare de la Bulgar, sau în casă și mai rele îndură cea mai condamnată lipsă. Tot roțea preotului este că noi să intervenim sătenilor ce mari folosesc ar avea din cultivarea grădinilor și că de mult i-ar ajuta la scutirea cheltuielilor. Va căuta chiar la nevoie să țină confrințe cu acopul acesta, să dovedească prin fapte și mai ales prin exemplul său, că căstig poate avea un gospodar dintr-o grădină bine îngrădit și cu legume și sarcinături necesare casei, precum și cu pomi roditori. Desvoltarea fizică și oprirea pe loc a desvoltării sătenilor sunt legate de aceste lucruri; vor avea și ei la vremea lor o posibilitate să se îndulcese, ori roade cu care și să îndelungeze copiii. Din fructe se fac conserve pentru înzăpăt și gospodării hărnicie și se duce niciodată lipsă și nu se va plănge de greutatea posturilor, cum voiose să afirme unii neconștiați și adevăratelor cauze. Da, întrăvățură, neconștiații, căci degenerarea și slabiciunea se obiază acolo unde nu sunt în casă nici cei mai îmbunătățite lipsă. Tot roțea preotului este că noi să intervenim sătenilor ce mari folosesc ar avea din cultivarea grădinilor și că de mult i-ar ajuta la scutirea cheltuielilor.

Venind la creșterea viteilor și a păsărilor de către cei unii mijloaci de îmbogățire, preotul poate să insiste mai ales asupra modului de îngrijire și de exploatare. Sătenii noștri nu numai că nu știu să îngrădesc, dar nu știu chiar nici să folosescă de bunurile lor când le au. El dă pe nimic ondă, păsările și produsele lor de la animale. Carnele și grăsimile le cheltuiesc cu cea mai mare condamnată neprincipera. De către ce este întâi necesar a avea și apoi a administra și a te folosi de cea ce ai preotul va sfătuhi pe păstorii săi și te trebuie să facă mai întâi pentru ca să săiba. El le va vorbi despre îngrijirea animalelor, de cire și de legătura cu aceasta despre nutriție. Va sărni mai cu seamă asupra marelui folos ce li se face în gospodării cultivarea plantelor de nutriție artificiale ca lucerna, trifoiul, borage și altele.

E foarte îndesabil obiceiul ce au unii preoți pe acoperirea de a sărni pentru acordarea unor premii, acela dinăuntru care au gospodărie mai înțelește, sau vite mai frumoase, sau păsări de corte, sau care cultivă cartoful.

Tot roțea noastră se produce foarte multă miere și ceară.

Pe vremea aceea osmenii aveau și cele mai răsunătoare vite și cei mai frumoși căi. Dar azi acele vremuri su dat înăuntru și trebue, nu să-lăse plângem, dar că și sărim pentru a îndrepăta răul și înzăpătul lipsă. Ce e mai ușor de cătă creșterea albinelor? Să se este mai dulce ca miere și mai băco și ca ceară? De către preotul merită multă laudă cănd respinge a convinge pe căt mai mulți din păstorii săi să se dedică creșterea albinelor. Vine acum rândul înțeleșătorilor pentru scopuri de păstrare și la toate acestea preotul este chemat să se înfrunte. Nu mai largesc cuvântul asupra acestor instituții de care ce totă lumea e azi convinsă de folosul lor.

Iată deci chemarea preotului de a fi în frunte la tot lucru bun. Iată-l luptă-

DOBROGEA JUNA

B. COMPANEITZ

MAȘINI AGRICOLE ȘI INDUSTRIALE
CONSTANȚA - MEDGEDIE - CERNAVODA

TELEFON

TELEFON

Cultivatorul „VENZKY”

NOU NOU

Cele mai veritabile cultivatoare

intervenii pentru îndreptarea răului. El va sărni pentru cultivarea cartofului și a celor lalte îmbunătățioase, după cum spus. Va face să înțeleagă pe toți că este cel mai mare păcat și cea mai mare rușine ca un gospodar să-lăse în păsări și grădină destul de episoane și el să indure cea mai grozavă lipsă.

Venind la creșterea viteilor și a păsărilor de către cei unii mijloaci de îmbogățire, preotul poate să insiste mai ales asupra modului de îngrijire și de exploatare. Sătenii noștri nu numai că nu știu să îngrădesc, dar nu știu chiar nici să folosescă de bunurile lor când le au. El dă pe nimic ondă, păsările și produsele lor de la animale. Carnele și grăsimile le cheltuiesc cu cea mai mare condamnată neprincipera. De către ce este întâi necesar a avea și apoi a administra și a te folosi de cea ce ai preotul va sfătuhi pe păstorii săi și te trebuie să facă mai întâi pentru ca să săiba. El le va vorbi despre îngrijirea animalelor, de cire și de legătura cu aceasta despre nutriție. Va sărni mai cu seamă asupra marelui folos ce li se face în gospodării cultivarea plantelor de nutriție artificiale ca lucerna, trifoiul, borage și altele.

E foarte îndesabil obiceiul ce au unii preoți pe acoperirea de a sărni pentru acordarea unor premii, acela dinăuntru care au gospodărie mai înțelește, sau vite mai frumoase, sau păsări de corte, sau care cultivă cartoful.

Tot roțea noastră se produce foarte multă miere și ceară.

Pe vremea aceea osmenii aveau și cele mai răsunătoare vite și cei mai frumoși căi. Dar azi acele vremuri su dat înăuntru și trebue, nu să-lăse plângem, dar că și sărim pentru a îndrepăta răul și înzăpătul lipsă. Ce e mai ușor de cătă creșterea albinelor? Să se este mai dulce ca miere și mai băco și ca ceară? De către preotul merită multă laudă cănd respinge a convinge pe căt mai mulți din păstorii săi să se dedică creșterea albinelor. Vine acum rândul înțeleșătorilor pentru scopuri de păstrare și la toate acestea preotul este chemat să se înfrunte. Nu mai largesc cuvântul asupra acestor instituții de care ce totă lumea e azi convinsă de folosul lor.

Iată deci chemarea preotului de a fi în frunte la tot lucru bun. Iată-l luptă-

itor pentru educarea la îndeplinire a imbusătățirilor necesare poporului nostru și în învățători și păstorii sătăților. Înțeagă sătății și truposul și orășenii sătăților, apărătorii și luminiștorii sătăților și el să aducă la suferință și la moarte.

Ce lăuda mai mare din partea statului și a lumii ar lipsi unii acsemenea factor iuminator, care cu răvnă ar lăua totă viața sa pentru binele poporului său?

Mai mare este lăsă plata de la Domnul pentru acela ce ar putea să zică împreună cu Apostolul: „Lupta cea bună nu am luptat, credința am păzit, drumul am făcut, în sfârșit îmi este păstrat coroana îndrepătruirea pe care mi-o va da Domnul în viața mea“. (Ep. Timotei g. IV. Vers. 7).

Paroh Preot Andrei B. Popescu Com. Cioanu, Judec. Constanța

INFORMAȚIUNI

Redactionale

In redarea unei cause superioare și în urma deslușirilor expuse ce ni s-au dat de către înșuși autorul articoului „Răsună la o mijlocie“, apărut în ultimul număr al ziarului „Conservatorul Tulcean“, renunțăm de către cărora că se face vreună întâmpinare și socotim incidentul închis.

Familia Regală

M. M. L. Regelie și Regina au lăsat rezidență la Sinaia, până la 8 Mai.

Mică principie se găsește la Constanță. A. S. R. Principesa Elisabeta, după căreia se zile de ședere la Constanța, s'a întorsit la Cotroceni.

Noul minister

D-ii Petre Carp, Alex. Marghiloman, Nicolae Filipescu și B. Delavrancea, deținându-și președinția consiliului de ministri și fiind oferiti d-lui Titu Maiorescu, d. C. C. Arion a fost numit ministru de interne, păstrând și intermatul ministerului cultelor, d. general Argentoianu a fost numit ministru de răsăbi, iar d. Ermil Pangrati, al lucrărilor publice.

Parlamentare

Corporile legiuitorare au fost închise eri.

Politice

A intrat iar căsătoria printre liberalii din Constanța; de astă dată bănuelile și înțile sunt permise în contravara frunzelor de origine autohtonă.

Să spie că, Vinerea dinaintea Păptilor, d. Ioan Roman a fost eroul unui scandal la Constanța, scandal asupra cărui erou a devenit în numărul cîtor. Această împăduire a fost adusă la cunoștința d-lui Brătianu, peștel partidului, care la venirea d-lui Roman în Capitală, cu ocazia ultimei întunericări a opoziției, l-a conștiat la dezjoiire cu cîntările: „Observați, pe lăsuiala de aici, că nu vă calze veninul din păptile cu prietenia“.

În cercurile „româniște“ se atribuie anumite dinăuntrii: d. Benderly sau A. Bainof, acest devenit căsător d. Brătianu, — și de aici, finește păctul, să nu te rapă.

D. Bădărău, primind delegații din Tulcea și Constanța, a ținut să le spună că în actuala situație politică nu vede altă soluție de căt o concentrare conservatoare.

Ar fi fost să întoarcă zadarnic pe Tache Ionescu, dacă M. S. Regelie și încredință acum puterea. Credeți că stătesc persoane cu trecut și avere din actualul partid guvernamental, ar fi primit cu mâinile în busorar.

o formă pur tschistă? Trebuie să stăm în permanență cu baionetele în armă, — și după trei luni ar fi trebuit să plecăm în condiții dezastruoase.

Absolut autentic.

